

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 159/2010-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. apríla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. S., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátom JUDr. J. Š., T., ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru ochrane ľudských práv a základných slobôd bližšie neoznačeným uznesením Krajského súdu v Trnave vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. 6 To 32/2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. S. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. marca 2010 doručená sťažnosť M. S., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. Š., T., ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) bližšie neoznačeným uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. 6 To 32/2008.

Sťažovateľ tvrdí, že „právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 To 32/2008 boli porušené moje ústavné práva a slobody dané mi zákonom číslo 301/2005 v platnom znení porušené § 184 ods. 1, 185 ods. 2, 4 cit. zák. v súlade s ust. čl. 5 ods. 1 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

V sťažnosti sa ďalej uvádza:

„... Dňa 125. 2. 2010 som si podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu o ktorej Krajský súd uznesením rozhodol tak, že podľa § 79 ods.3 Tr. por sa moja sťažnosť zamieta. V poučení uviedol, že proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

Poukazujem na ustanovenie § 184 ods. 1 Tr. por, kde sa uvádza, že uznesenie je právoplatné a vykonateľné, ak o. i. zákon proti nemu nepripúšťa sťažnosť. Podľa ust. § 185 ods. 2. Tr. por. Sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie policajta okrem uznesenia o vznesení obvinenia. Uznesenie súdu alebo prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa, a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni.

Mám zato, že súd si zle vyhodnotil situáciu, keď sa pravdepodobne stotožnil s tým, že koná v odvolacom konaní a teda nie je možnosť podania sťažnosti. Poukazujem na tú skutočnosť, že ide o vážny zásah a nie je možné, aby proti tak vážnemu rozhodnutiu sťažnosť prípustná nebola. Máam zato, že v takomto konaní sa nejedná o konanie v prvostupňovej veci a že súd mal aplikovať minimálne postup podľa ust. § 185 ods. 4 Tr. por a to, že proti uzneseniu odvolacieho súdu o vzatí do väzby je prípustná sťažnosť o ktorej rozhodne iný senát tohto súdu, ktorý pri tomto rozhodovaní má postavenie nadriadeného orgánu.

Právny dôsledok porušenia zásady rovnosti v právach spôsobil diskrimináciu mojej osoby. Podľa § 2 ods. 7 Tr. por. má každý právo aby jeho trestná vec bola spravodlivo prejednaná a v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom. Mne bolo odobraté právo na rozhodnutie o dôvodoch ďalšieho trvania väzby, čím prišlo k porušeniu mojich základných práv a slobôd pri porušení zákonných povinností súdom.

Pri uplatnení môjho práva som v súlade s ust. § 53 ods. 1 Zák č. 38/1993 Zb. v platnom znení využil všetky právne prostriedky, ktoré mi právne predpisy na moju ochranu poskytujú.

Zákonom stanovená lehota 2 mesiacov od doručenia mi právoplatného uznesenia Krajského súdu v Banskj Bystrici do dňa podania mojej sťažnosti neuplynula.

Uvedené závery preukazujú nasledovné dôkazy:

- Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v platnom znení*
- Zákon č. 301/2005 Zb. Trestný poriadok v platnom znení*
- Dohovor o ochrane základných ľudských práv a slobôd*
- Ostatné relevantné doklady a rozhodnutia boli zaslané Ústavnému súdu.“*

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1) Základné práva garantované čl. 5 odseku 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 To 32/2008.

2) Krajskému súdu v Trnave sa zakazuje pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd uvedených v bode 1 a v súlade s ust. § 56 ods. 3, písm. d, zák. č. 38/1993 Zb. prikázal sa prepustiť sťažovateľa na slobodu.“

Sťažovateľ zároveň žiada, aby ústavný súd *„moju žiadosť v súlade s ust. § 26 zák. č. 38/1993 Zb. prerokoval prednostne a to z dôvodu naliehavosti“*.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že jedným z dôvodov, pre ktoré môže ústavný súd návrh na začatie konania pri jeho predbežnom prerokovaní odmietnuť, je nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

V danom prípade sťažovateľ podal sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru bližšie neoznačeným uznesením krajského súdu vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. 6 To 32/2008.

Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí obsahovať jednak všeobecné náležitosti uvedené v § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti uvedené v § 50 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu

a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadostučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že

- a) k sťažnosti nie je pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom,
- b) k sťažnosti nie je pripojená kópia právoplatného rozhodnutia krajského súdu, ktorým malo byť porušené právo sťažovateľa podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru,
- c) uznesenie krajského súdu, ktorým malo byť porušené právo sťažovateľa podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru, nie je označené dostatočne konkrétne, t. j. tak, aby sa mohlo stať základom konania pred ústavným súdom (popri spisovej značke konania, v ktorom bolo vydané, je nevyhnutne potrebné označiť aj dátum jeho vydania, pozn.),

d) v sťažnosti nie je návrh rozhodnutia (petit) vymedzený dostatočne presne, určito a zrozumiteľne [v súlade s čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde], teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (obdobne pozri napr. III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04).

V súvislosti s tým, že sťažovateľ v texte sťažnosti poukázal aj na to, že „... *Ostatné relevantné doklady a rozhodnutia boli zaslané Ústavnému súdu*“, ústavný súd zisťoval, či *chýbajúce náležitosti neboli súčasťou* predchádzajúceho podania sťažovateľa doručeného mu 9. februára 2010 (predchádzajúce podanie sťažovateľa je ústavným súdom vedené pod sp. zn. Rvp 255/2010), a zistil, že tomu tak nie je.

Na základe uvedeného ústavný súd považoval za potrebné zdôrazniť, že v predmetnej veci je sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným advokátom, ktorý sťažnosť podpísal a opatril svojou pečiatkou. Za daných okolností ústavný súd poukazujúc aj na svoju predchádzajúcu judikatúru pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva zo sťažnosti sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 409/04).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. apríla 2010